

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

265. An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvere ab excommunicatione contracta per duellum? Et an confessarii Regulares degentes in Regno Siciliae non includantur indecreto Clem. VIII. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

posse supradictam excommunicationem absolueri, sic enim ait: Religiosi Societatis possunt huiusmodi reos absolueri virtute suorum privilegiorum, quia Clemens VIII. in hac Bulla derogat privilegiis cuiuscumque Ordinis, aut militiae, aut status, quae clausula non comprehendit nostra privilegia, quae conceduntur cum hac clausula, ut non derogentur, nisi fiat expressè illorum mentio, ut constat ex Gregorio XIII. in Bulla, *Decet Romanum Pontificem de religiosa persona*, ad finem, quod videtur non animadvertisse Sanchez. At verò Clemens VIII. non adhibuit clausulam huius derogatoriam, ergo, &c. Ita Hurtadus. Sed in decreto laeae Congregationis super casibus referatis die 9. Ianuarij 1601. & eius declaratione die 26. Nouembrijs 1602. Religiosi Societatis Iesv specificè fuerunt nominati ne virtute privilegiorum absoluerent à censura duelli incurfa in terminis Concilij, & Gregorij XIII. Vnde non est admittenda sententia Hurtadi quoad Partes Societatis in Italia commorantes. Verum quia ego satis probabiliter teneo Siciliam, Corsicam, & Sardiniam esse extra Italiam, posset quis dicere Patres Societatis in his Regnis commorantes, & in alijs posse non obstante supradicto decreto vigore suorum privilegiorum absolueri à censura duelli, ut supra secundum opinionem Hurtadi. Sed quidquid sit de hoc, certum est in hac excommunicatione, si delictum sit occultum, & non deductum ad forum contentiosum, & Episcopum dispensare toties quoties. Ita Doctores citati.

RESOL. CCLXV.

An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolueri ab excommunicatione contracta per duellum? Et an Confessarij Regulares degentes in Regno Sicilia non includantur in Decreto Clem. VIII. ita ut possint absolueri duellantes ab excommunicatione? Ex p. 7. tr. 1. & Misc. 2. Ref. 45.

§. 1. Affirmatiuè respondet Stephanus Baunius in *Theol. mor. part. 2. tractat. 2. quaestio. 18.* vbi sic ait: Adde quibus in locis Clement. & Gregor. diplomata vim habent, Religiosos vi suorum privilegiorum à censura ob duellum incurfa posse absolueri.

2. Primò; quia id eos Clemens non prohibet facere; nisi prae-textu privilegij alicuius sui, aut indulti, at qui eius vi, ac virtute secundi in quod est receptum soluit, id facit vi privilegij sui, & non prae-textu, vera est ergo, &c.

3. Secundò, concessa regularibus privilegia dicuntur à Paulo eius nominis V. innovata fuisse, hoc est de nouo concessa; hanc enim istius voci notionem subiectam esse probati dicunt auctores, ergo vt ante, sic & modò, in Privilegiatorum est iure, excommunicationis ob duellum incurfae remissio. Ita Baunius.

4. Sed eius opinio non potest procedere quoad Regulares commorantes in Italia, nam eius vetitum fuit à Clement. VIII. vt obseruat doctus Dicastrillus de *Iust. & Iure libro secundo, tract. 1. disputatione 10. dub. 15. numero 238.* vbi ita asserit. Confessarij Ordinum Mendicantium absolueri possunt duello certantes atque etiam socios, fautores eorum pertinde atque ab alijs casibus & censuris sedi Apostolicae referatis, ex declaratione Clementis VIII. de qua testatur Paul. Comitatus, *libro sexto Moralium quaestionum quaestio 17. Reginal. tomo secundo, libro vigesimo primo, numero 83.* Filiucius *tomo primo, tractat. 15. de Censuris in particulari, capite quinto, num. 106.* Excipite tamen Confessarios, tam Regulares, quam

saeculares, in Italia extra urbem degentes, quibus à casibus sedi Apostolicae, & Ordinis locorum referatis absolueri potestas denegata est per decretum Congregationis Cardinalium ex mandato Clementis VIII. Hucusque Dicastrillus, cui adde Layman in *Theol. Mor libro tertio, tractat. 3. part. 3. capite 5. numero 4.*

5. Notandum est tamen secundum meam sententiam Confessarios Regulares degentes in Regno Sicilia posse absolueri Duellantes ab excommunicatione cum non includantur in dicto Decreto Clementis VIII. nam Sicilia est extra Italiam. Et ita in simili casu me citato docet Bordonus in *consilijs regul. resol. 6. num. 13.* Siciliam Sardiniam, & Corsicam non includi in decretis Pontificis laici pro Italia.

Sup. contento in hoc §. recitatur in fine Rel. lan. not. praeteri. verit. verum. & infra in Rel. 273 à §. Hisupp. turs. & in alijs eius not.

RESOL. CCLXVI.

An si excommunicatus ab homine efficiatur Religiosus, possit ab eius Praelato absolui virtute suorum privilegiorum? Et an virtute concessionis Clem. VIII. possint dicti Praelati absolueri ingredientibus Religionem ab omnibus censuris Papae referatis? Et an excommunicatus per sententiam ab aliquo Episcopo possit absolui, si domicilium muet, ab isto Episcopo? Et notatur, quod haec tamen locum non habent in eo, qui cum excommunicato communicat in crimine criminoso? Ex p. 7. tr. 1. & Misc. 2. Ref. 46.

§. 1. Affirmatiuè respondet Stephanus Baunius in *Theol. Mor. part. 2. disput. 3. tractat. 2. quaestio. 45.* vbi sic ait: An si excommunicatus ab homine Religioni det nomen, ab eius praelato absolui possit.

2. Respondeo posse, si per generalem sententiam, aut statutum dicta est in eum sententia, non autem si est appellatus de nomine, & per specialem sententiam, causaque ad forum contentiosum deducta, exclusus est de Ecclesia, nec enim Pontificem Romanum decuit, Religiosis quidpiam permittere, quod exitiale esset disciplinae Ecclesiasticae, vergetetque in dedecus, ac contemptum Ordinariorum, cuiusmodi eam potestatem esse, dixere viri doctrina iuxta, ac innocentia conspicui, eo quod viam ad audaciam munit, multisque contemnendae autoritatis publicae, ac Episcoporum, occasionem tribuit. Haec ille.

3. Mea tamen est opinio, talem si sit in Mendicantium cooptatus familiaris; ab eorum superiore absolui posse, vt à delegato summi Pontificis, cuius indulgentia, privilegioque, potestate est ad id necessaria praeditus. Ita Baunius.

4. Et ego eius sententiae adhaereo, licet illam non approbet Couarruias, & Gutierrez citati à Rodriguez in *quaestionum regul. tomo primo quaestio vigesima, articulo sexto*, asserentes non posse absolui nominatim Censuris ligatos in foro exteriori virtute cuiuscumque privilegij, etiamsi sit satisfactum parti, nisi prius Iudex qui tulit censuram consentiat. Verum sententiam affirmatiuam tuetur etiam Candidus *tomo primo, disquis. 2. articulo quadragesimo octavo, de b. 3.* vbi sic ait; Virtute concessionis Clementis VIII. possunt praedicti Praelati, & communicantes in privilegijs Mendicantium absolueri ingredientibus Religionem, etiamsi fuerint nominatim & specialiter ab homine excommunicati, suspensi, vel interdicti; si prius ab eis satisfactio fiat parti laeae: quia in eo privilegio conceditur ingredientibus Religionem, quòd possint absolui ab omnibus censuris Papae referatis, quod est maius; ergo conceditur etiam id quod est minus,

Sup. pro per cessione facta